

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΝΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΗ ΦΡΗΣΚΑ

Σ' ἀφίνει πεινασμένη, μοναχή,
καί τρώει καί γλεντάει αὐτὸς γιὰ σένα·
ἀλλ' εἶσθε κι' ἕνα τῶμα, μία ψυχὴ,
γιατὶ γυνὴ κι' ἀνὴρ, ξέρεις, εἶν' ἕνα.

Καὶ μὴ τοῦ τὸ κρατεῖς μεγάλο ἀμάχι,
παρὰ, σὰν θρήσκα ποῦσαι, νὰ μαθαίνης,
ἀφοῦ κι' οἱ δύο σας εἶσθε ἕνα στομάχι,
ὁ ἀνδράς σου νὰ τρώῃ... καὶ νὰ χορταίνῃς.

Εὐχόσται.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Μ' ἐρώτησαν κι' ἐμέ· « πὺθ μακρυιὰ
ἀπόστασι στὸν κόσμον πᾶ νομίζεις ;
Νὰ πᾶς στὸ Πόρτ' Ἀρθούρ μὲ τὰ πανιά,
ἢ νᾶσαι στὴ Σαχάρα ν' ἀρμενίζῃς ;

Μ' ἐρώτησαν, ποῖος δρόμος ποῖα γραμμὴ,
σὲ φέρνει σ' ἐν ἀπώτατο σημεῖο ;
κι' ἐγὼ τοὺς ἀπαντένω στὴ στιγμὴ,
ὁ δρόμος ποῦ τραβάς γιὰ τὸ Ταμεῖο ! »

Ἐν' ἀβίζο λογικὸ
γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς ὅσους ἀποστέλομεν τὸ σημερινὸ τὸ φύλλον
ποῦ δὲν τὸ στείλαμε ποτέ,
γνωστὸν ποιούμεεν εἰς αὐτοὺς καὶ φανερόν καὶ δηλόν
πῶς ἐγιναν συνδρομηταί·
κι' ἂν μὲ τὸ θάρρος μου αὐτὸ μπορῇ νὰ τοὺς λυπήσω
κι' ἐγὼ πολὺ θὰ λυπηθῶ ἂν μοῦ τὸ στείλουν πίσω.

—XXXX—

Ἐπιστολογραφία,
μὲ σκέψι καὶ σοφία.

(Γιὰ τὴ Βλαχία ἐπιστολὴ
ποῦ συστημένη θὰ σταλλῇ).

Τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ μηνὸς, ἐννὴ — Κεφαλλονία.
Τὸ σὲ μ' αἰ φάτσεις ντόμνι λορὰπὸ τὴ Ρουμανία;
Χαίρω ποῦ κι' ἡ ὑγεία σας πολὺ αἰσίως ἔχει·
χαίρω ποῦ μπόλικος παρὰς σ' αὐτὰ τὰ μέρη τρέχει,
ἀλλ' ἂν ῥωτᾶτε καὶ γιὰ μᾶς,
γιὰ χίλιους λόγους κι' ἀφορμὰς
νότ' σεν τ' ἐμ' ἀνάποδα, ψυχρὰ καὶ φόρτε ῥέου.

Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς πολλοὶ σὰς ἔχουν περιγράψει,
τὸ τί ἐστὶ Κεφαλλονία·
καὶ τίς ὁ περονόσπορος δὲ ἔχει κατακάψει
κάθε καλύβα καὶ γωνιά.

Βαθαίως θὰν τὸ ξέρετε μὲς τὴ Βλαχία, οὔλοι,
πῶς τὴσιν φέτος ἔπεσε στὰ χτήματά μας φλόγα
ποῦ καὶ τὸ παρόντο τ' ἀπὸ τὸν Γεωργίου,
ὅσο κι' ἂν ἐραντίστηκε δὲν ἔκαμε μιὰ ῥογα !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ441Φ30044

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὴ Βλαχία,
πρῶτη φορὰ γνωρίζουμε μιὰ τέτοια δυστυχία·
ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς σὲ χρήματα μεγάλοι,
νὸτ' λεπτὸ δὲν ἔχουμε, νὸτ' ν' ἀβέμ. παράλι!
Γι' αὐτὸ καλὰ θὰ κάμετε, γενναῖοι πατριῶτες,
ἐκεῖ ποῦ τρῶτε στὴ Βλαχία σὰ λάχανα τοῦ κότες,
ἀπ' τὰ πολλὰ σας ἔξοδα νὰ κάμετε σπαράγιο
καὶ νὰ φιλέψετε κι' ἐμᾶς ἀπὸ κανένα μ. π. ἀν. 10!

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὸ Γαλάτσι,
καμμιά κυρία σήμερα δὲν εἶναι στὰ καλὰ τοῦ
ἀπ' ὅλες ἔλειψε τὸ χ. ο. θ., ἡ κόρτες καὶ τὰ γέλοια,
μ' αὐτὸν τὸν ἀμελέτητο πώχτύπησε τ' ἀμπέλια.
Λησμονηθῆκαν τὰ κὰν κὰν, τὰ βαντεβοῦ, τ' ἀμόρια
κι' εἰν ὅλες τους νὰ σκάσουνε ἀπο τὴ στενοχώρια,
ποῦ φέτος, τὰ στρατοῖδρα τους κι' ὅλα τους τ' ἀποφόρια
θὰν τὰ ξαναγυρίσουνε γιὰ νὰ φανοῦν καινόγρια.

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὴ Βραΐλα,
ὁ κόσμος ἐξεράθηκε μ' αὐτὴν τὴν ξερατλα.
Σαράκ ἀνοῦ λ. μᾶς εὗρηκε καὶ γιὰ ῥ. ν. ῥ. ε. φαίνεται,
ἀνοικοκλειρὺν τὰ μαγαζιά κι' οὔτε σεπτές δὲ γένεται·
ἀπελπισία γενικὴ κατέχει τὴν πατρίδα,
δὲν ἔχουμε τὴ δύναμι νὰ φᾶμε μιὰ πουτρίδα!

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τὸ νησί θερίζει μύρε φάμε,
ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς δὲν ἔχουμε νὰ φᾶμε!
Βάσκανο μᾶς ἐφθόνησε κι' ἀφορεσμένο μάτι·
ὅλα τὰ στερεθήκαμε ἀπὸ νερό σ' ἀλάτι
καὶ τὸ ψωμί ποῦ βλάχικα τὸ λέτε σεις ποὺ εἶνε
σὲ λίγο δὲ θὰ ξέρουμε οὔτε κι' αὐτὸ ποῦ εἶναι!

Εὐπνήστε μὲ τὸ κλάμμα μας οἱ Κεφαλλῆνες ὅλοι,
καὶ σὰν κλεινοὶ μεγάλθυμοι ποῦ λέγεσθε καὶ εἰσθε
βάλτ' ἓνα χέρι στὴν καρδιά κι' ἄλλο στὸ πορτοφόλι
καὶ κάμετ' ἓνα ψυχικὸ ἀπ' ὅ,τι προαιρέσθε.
Ἄν εἶχαν κάποιον αἰσθημα οἱ ντόπιοι ταλαράδες,
δὲν θ' ἄφηναν νὰ βάνουμε τοὺς ξένους σὲ μπελάδες·
κι' ἂν εἶχαμε κυβέρνησι ποῦ νὰ μᾶς ἀγαπάη,
ὁ νοὺς μας, στὸ διακόνεμα ποτὲ δὲν ἦθε πάει!

Καὶ σεις ποῦ κυριεύετε Κραγιόβα καὶ Κοράβια,
καὶ σεις ποῦ θριαμβεύετε σὲ σκλέπια καὶ καράβια·
καὶ σεις ἀπὸ τὸ Γραύργιο καὶ σεις ἀπὸ τὸ Γιάσι
τὸ κούκαλλο τοῦ νόμου σας ἂν θέλετε ν' ἀγαπή,

τῆς μάνας ποῦ σὰς ἐθρεψε τὴ φτώχεια θυμηθῆτε τὴν,
κι' ἀπ' ὅσα περισσεύουνε, τριμίτετσι, τριμίτετσι

Τριμίτετσι μωρὲς παιδιὰ κανένα τρίμα στὰρι,
ἢ ὄσπριο, ἢ γέννημα, ἢ ὅ,τι σὰς γουστάρει,
αφοῦ κατὰρα θεϊκὴ μᾶς ἦθε στὸ παῖ·
κι' ἡ φιλοξέρα ἔκαψε τὸ Φαρσινὸ τὸ ρίζι.

Ταῦτα καὶ περιμένουμε νὰ φτάσῃ τὸ τραμπάκουλο,
γιατὶ ἄλλοιῶς κι' ἐμεῖς καὶ σεῖς θάμαστε γιὰ τὸ ν. τ. ρ. α. ο. λ. ο.!

(Γιὰ τὴ Ῥωσσία γράμμα
ποῦ προκαλεῖ τὸ κλάμμα).

Κεφαλληνία! Σήμερον ὁκτώ τοῦ Σεπτεμβρίου
ποῦν' τὸ σεπτὸν γεννέθλιον τῆς μάνας τοῦ Κυρίου
καὶ συμπάρα ρίχνουν ἡ Μηνιές, συμπάρα κι' οἱ Δηληνάδες
κι' ὁ Ῥακαντζῆς ὁ δέσποτας τρατάρει βισυνάδες.
Κεφαλλονῆτες ἀδελφοὶ ποῦ ζῆτε στὴ Ῥωσσία
καὶ σὰς προσμένει πάντοτε ἡ τράπεζα πλουσία,
στὸ νόβο; τί μοῦ κάνετε καὶ κὰκ βι. πα. ζεβ. ἀ. κ. ε.;
Ἐδῶ καθὼς γνωρίζετε τὸ φρούτο μᾶς ἐκάηκε
καὶ βλέπομεν' ἀρ' τὴν πείνα μας ὅλα τὰ πάντ' ἄλλοιῶτικα,
σὰν νᾶθε προῦμε βότικα!

Κεφαλλονῆτες ἀδελφοὶ πῶχετε στὰρια μπόλικά,
κακὰ ψυχρά βρισκόμαστε ν. ι. ε. χα. ρ. α. σ. δ., χαχόλικά·
μᾶς καταράστηκ' ὁ Θεὸς κι' ἡ Παναγιά ἀρ' τὸ Δία,
καὶ ν. ι. τ. σ. ε. β. ὁ δὲν ἔμεινε ἀπὸ τὴν ἐσωδεῖα.
Θὰ βγῇτ' ἀφ' τὰ στοιχεῖα σας θὰ πῆτε, σ. τ. ὁ. τ. α. κ. ὅ. ε.!
ἂν 'δῆτε πείνα πῶχουνε ἀπᾶς τὸ Κουτροκούϊ.
Ναί, Κεφαλλῆνες ἀδελφοὶ ἀπὸ τὸ Ταῖγανι·
σὰ γόπες τσιτσιρίζουμε στῆς φτώχειας τὸ τιγάνι!

Πρασοῦβας καὶ παζάλουστα ἤγουν παρακαλῶ σας,
σὲ τούτη τὴν περίστασι τὴν ἀπελπιστικὴν,
νὰ δώσετε, μωρὲς παιδιὰ, καὶ σεις τὸν ὀβολό σας
καὶ πιέτε γιὰ χατῆρι μας λιγώτερο ῥακί!
Ναί Κεφαλλῆνες ἀδελφοὶ ποῦ ζῆτε στὸ Ῥοστόβοι·
νὰ μὴν τὴν παραβλέψετε τὴν πείνα ποῦ μᾶς κόβει·
γλυτωστέ μᾶς τὸ ντουινᾶ μὲ τίποτα κουπόνια,
π' αὐτὲς τῆς ὁρῆς ἐπὶ σὰν ψόφος στὰ πεπόνια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί ἄνθρωποι εὐδαίμονες ἐσεῖς οἱ Γρεκοῦσσοι
 ποῦν τὸ μυαλό σας μοναχὰ γιὰ Μπαρίσινες καὶ μπόρσι !
 π' ἀμέριμνα κοιμώσαστε χωρὶς νὰ συλλογίστε,
 πῶς ἀπὸ τὸ γκοβέρνο σας ἐπιτηδεύωσ' ἔγδυσε.
 Τί εὐτυχεῖς ποῦ βγένετε μὲς τὸ μπαξὲ γοουλιάνι
 χωρὶς νὰ σπαθεντάρετε μὲ φάσμα Ντεληγιάννη
 ἀλλὰ καὶ πῶς ὁ ὕψιστος εὐχὴ νὰ μὴ σὰς δώκῃ,
 ἀφοῦ δὲν ἐγνωρίσετε ποτέ σας Θεοτόκη ;

Εἶναι κανέννας ὑπουργὸς στὰ μέρη τοῦ Καυκάτου
 ποῦ νὰ πλουτίζῃ μ' ἔβολα, δικὰ μου καὶ δικὰ σου ;
 *Ἐχετε μὲς τὴ 'Ρούσσιαν τὴν ἀριστοκρατία,
 καμμιὰς παρακρατήσεως θαυματουργὰ δελτία ;
 καὶ τράπεζα σταφιδικὴ μὲ τῆς βουλῆς τὴ γνώμη
 ἥς νὰ πιαντοῦν οἱ σύμβουλοι πρὶν συσταθῇ ἀκόμη ;
 *Ἦλθετε σεῖς στῆς πείνας μᾶς τὸ σημερινὸ σημεῖο ;
 εἰς πόλειως ἐσχατιὰν μὴν εἶδετε ταμεῖο ;

Χάριν λοιπὸν, ἀγαπητοί, κι' αὐτοῦ καὶ ἄλλου λόγου,
 δὲν θὰ μπορέσωμε ποτέ, νὰ ποῦμε σ λ ά β α μ π ό γ ο υ !
 δὲν θὰ μπορέσωμε ποτέ μιὰ πρικοπή νὰ λάβουμε
 κι' ἀπὸ τὴ νηστικίλα μας λιγάκι ν' ἀναλάβουμε.
 *Ὅλα μᾶς ἔρχονται στραβά κι' ἀνάποδα καὶ μαῦρα,
 στέμμα, γκοβέρνο καὶ βουλή, ἐβραίων εἶναι χαύρα
 καὶ ταύτην, ὡς μὴ ὤφριλε, σιωπηρῶς θαυμάζει
 λαὸς ἀνεκτικώτατος ποῦ τὸ ψωμί λιμάζει.

*Ὅτ' ἐν χαρᾷ καθέννας ἀπὸ λόγου σας θὰ κάμῃ,
 τὴν λιμώττουσαν πατρίδα, ὅπως, ὅπως νὰ συνδράμῃ.
 Ταῦτ' ἐν καὶ 'Ροστόβι καὶ Μπερλίανισκα μᾶζι,
 σώσατέ μας κάθε κόντε, νὰ κορδώνεται, νὰ ζῇ,
 ἐπειδὴ πολὺ μᾶς θέλγει ἡ εὐγένεια στὴ φάτσα
 καὶ τοὺς θέλουμε γιὰ ράτσα.

Σώσατέ μας τὸ Ληζούρι μὲ τὰ ρέστα τὰ χωριά,
 ποῦ τὰ πνίγει μαύρη πείνα καὶ στενάζουσε βαρειά.
 Τὴν πατρίδα τῶν Τυπάλδων, σώσατέ μας, τὴν κλεινὴν
 ποῦ ζυπνᾷ τὴν κάθε σχόλη μὲ τῶν ὄνων τὴν φωνήν.

Τὴν πατρίδα τῶν δετόρων
 καὶ θεῶν παντοκρατόρων
 τὴν διάσημον πατρίδα τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς χαρᾶς,
 ποῦν' ἡ μαύρη σχεπασμένη μὲ μαντύλι σφοδρᾶς.

Σώσατέ μας, βρὲς ἀδέρφια μ' ἓνα μοίρασμα σταριοῦ,
 μ α λ α γ κ ε τ σ ν α σ α ς φ ω ν ά ξ ω ν α σ α ς π ῶ μ π λ α γ α ν τ α ρ ι ο ῦ !
 *Ἄν ἐσεῖς σὰν Κεφαλλῆνες διαλεχτοί κι' ἀλθινοί,
 δὲν πονέστε τῆς πατρίδος τὴν κλαψιάρικη φωνή,
 ἡ πληγὴ ποῦ μᾶς θερίζει πῶς ἀλλοιῶς θὰ γιαντρευτῇ ;
 ἢ νὰ πᾶμε νὰ κλαυτοῦμε σὲ κανένα βουλευτὴ ;

Ντεσφιντάνια, βρὲς ἀδέρφια, ἤγουν σῦρτε στὸ καλὸ
 καὶ χωρὶς νὰ γραψῶ ἄλλα καὶ ματαίως νὰ μιλῶ,
 ἄ ζ ε τ ά γ ι ο ν ι π ρ ι μ έ ν ο ,
 ποῦ σημαίνει καὶ δηλοῖ,
 χῶρις ἄλλο περιμένω
 κουραμᾶνα νὰ σταλλῇ.

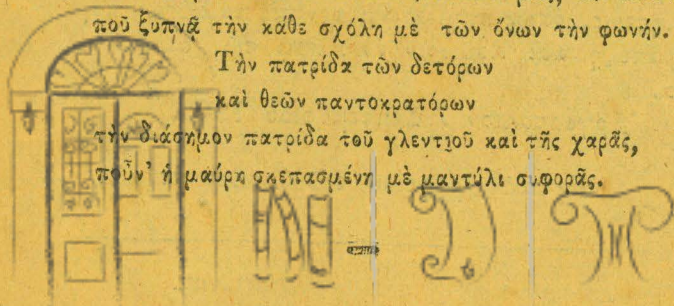
(Γράμμα συγκινητικὸ.
 γιὰ 'να μέρος 'Αγγλικό).

Τρυγητὴ μηνὸς ἐννῆα
 κι' ἀπὸ τὴν Κεφαλλονιά,
 Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια
 ποῦ στὴ Λόντρα κελαῖδεῖς
 σὲ μεγάλη βρόικον· ἔγνοια
 πότε θάρτης νὰ μᾶς 'δῇς,
 κι' ἂν καθῶς τὸν ἄλλο χρόνον
 μ' εὐγλωττία θὰ μιλής,
 νὰ χρτάσης, λόγια μόνο,
 πατριώτας προσφιλεῖς.

Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια, τῆς πατρίδος μας φαβόρο,
 δόξα, τῷ Θεῷ ἀφέντη, πᾶ' ἡ πείνα μας . . . παπόρο !
 Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια, τῆς πατρίδος τῆς πληγῆς,
 ἔλα δῶ νὰν τῆς ἀκούσης νὰ μᾶς πῆς καμπόσα " γές. "

*Αφέντη ποῦ μᾶς ἀγαπᾷς
 κι' ὅλο ἐλπίδες μᾶς σκορπᾷς,
 τί ρίμες νὰ σοῦ βγάλω ;
 Τοὺς πόνους τῆς καρδίας μας,
 τὰς ἀναπαραδίας μας
 ἀγρίαια νὰ σοῦ ψάλλω.
 μὰ κι' ἂν τῆς ψάλλω κι' ἂν τῆς πῶ, δὲν μοῦ τῆς θεραπεύεις ;
 παρὰ μονάχα θὰ μοῦ πῆς τὸ σύνηδες " σκοπεύεις. ,,

Ποῦν οἱ δοκοὶ ποῦν ἡ πίστις
 ποῦν τὰ ὅσα μᾶς ὀρκίστηκες
 ποῦν ἐκεῖνα ποῦ θὰ κάμῃς στὸ νησί τὸ προσφιλέ ;
 ποῦν τὰ ἔργα τοῦ Κουτσόπου ποῦ τὰ λές, τὰ λές, τὰ λές ;

ΙΑΚΩΒΑΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΝ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ποῦν' ὁ ζῆλος ποῦν' ἡ ἔγνοια κι' ὁ σκοπός σου ὁ καλός ;
Ἀπελπίσθην ἐπὶ τέλους ἀπὸ σένα ὁλοτελῶς !

Πεῖνα μᾶς τῦρε, τζέντιλμαν, π' ἂν τὴν ἰδῆς θὰ φρίξης·
τοῦ γιούαρ τζενερόζιτι, εἶναι καιρὸς νὰ δεῖξης·
εἶναι καιρὸς στὸν γκορδανᾶ τὸ χέρι σου νὰ βάλλης
ἀλλὰ χωρὶς νὰ μᾶς γελᾷς καὶ δίχως ν' ἀναβάλλης.

Κι' ἡ φτώχεια θὰ σ' εὐγνωμονῇ
μὲ τὴ βραχνή της τὴ φωνή·
κι' ἐγὼ θὰ σ' ἔχω πάντοτε στῶν στίχων μου τὴν ρύμην,
ἀρκεῖ τὸ φιλοδώρημα νὰ μὴ δοθῇ... ἐρ ἡ μ η ν !

Ἀφέντη, τώρα ποῦμουνα σεργιάνι στὰ Παρίσια·
εἶπα νὰ βγάλω μπουλετί νάρθω νὰ σ' εὕρω ἔτιχα·
μὰ ἔπειτα σκεφτόμενος, σὲ τί ἀνησυχία
θὰ σ' ἔβανα γιὰ νὰ γυρνᾷς νὰ βρῆς ξενοδοχεῖα
ἀνάβαλα τῆς βίζιτας τὰς σχετικὰς ἐκπλήξεις,
ὅπως ἀνάβαλες καὶ σὺ τὸν Κούταβο νὰ πῆξης.

Ἀφέντη μου ἐπίσημε
καὶ πατριώτη χρήσιμε
ἓνα χρυσὸ σου γαίτωνα, τώρα καὶ σὺ μιμήσου
καὶ ξέρε καὶ θυμήσου,
πῶς ἡ πατοῖς ποῦ σ' ἔθρεψε, μαραίνεται, σαπίζει,
καὶ μόνον στὰ φιλόστοργα τὰ τέκνα της ἐλπίζει,

(Ἐπιστολὴ θὰ κάνω
καὶ στὸ Μπασιά τὸ Θάνο).

Ἀγαπητέ μου Θάνο
ποῦς' ἄνθρωπος λαμπρὸς
μετὰ χαρὰς μανθάνω
πῶς ἔγινες γαμπρός.
Κι' ἐπεύχομαι νὰ ζήσης
ἀρμονικὰ πολὺ,
κι' ἐντύπωσι ν' ἀφήσης
μὴ μέρια στὴ Βουλῇ.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ λύπης μου ἀκόμα πρὸς μεγάλης
μανθάνω πῶς ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Πάλης,
παραπονεῖται κατὰ σοῦ, τοῦ πρώτου της πολίτου
κι' ὁ κόσμος ποῦ σ' ἐψήφησε ξεχνᾷ τὴ χολή του,

Κι' ὁ λόγος εἶναι Θάνο μου, καθὼς μυρίζ' ἡ φλάσκα
πῶς τώρα ποῦ τοῦ εὗρηκε τῆς πείνας ἡ μπουράτκα

ἀλύπητα τοὺς ἄφηστε στὴν ἀσπλαγχνή τους τύχη
καὶ δὲν τοὺς ἐθυμήθηκες νὰ πρὶν ἓνα ματτίχι.

Δίχρη θορῶ πῶς ἔχουνε οἱ πειναλέοι φίλοι·
κι' ἂν Μπασιάς εἶναι Μπασιάς, ὁ βουλευτὴς ὀρεῖται,
γι' αὐτοὺς ποῦ τὸν ἀνεβασαν σὲ τέτοιαν ἐξουσία,
ὅσο φτωχὸς κι' ἂν φαίνεται, νὰ κάμῃ μὴ θυσία.

Καλὴ 'ναί κι' ἡ μουρμουρα σου καὶ ἡ ἐπερωτήσεις,
κι' ἡ ἀνεξαρτησία σου, κι' αὐτὴ καλὴ ἐπιτη·
ἀλλὰ κι' ἂν μᾶς θυνώσουνε μὲ ἀάμποτες δεκάρες,
θάταν ἡ πρὸ καλλίτερη ἀπ' ὅλες σου τῆς χάρες.

—XXXX—

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν κύκλῳ συγγενῶν ἐτελέσθησαν τὴν ἑσπέρην τῆς Τετάρτης οἱ γάμοι τοῦ φιλοπόνου νέου κ. Ἰωάννου Δρόσου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Σαπφῶς Γ. Βαλαμαχή. Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν τὴν ἐπομένην διὰ τὰς Ἰνδίας.

— Προήχθη εἰς καθηγητὴν ἐν τῷ παρ' ἡμῖν γυμνασίῳ ὁ κ. Γ. Πυλλαρινὸς τέως σχολάρχης, ὡς ἐπίσης προήχθη εἰς γυμνασιάρχην ἐν τῷ γυμνασίῳ Ληξουρίου, ὁ τέως καθηγητὴς κ. Ε. Σβορώνος.

— Ἀφίκετο ἀπουσιάζων ἐπ' ἀδείᾳ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν παρ' ἡμῖν Πρωτοδικῶν κ. Α. Τσέλος.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πλήρους Δημοτ. Σχολείου κ. Ν. Ἰγγλέσης.

Γνωστοποιεῖ, ὅτι ἐν τῷ Σχολείῳ αὐτοῦ τούτῳ πρὸς τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένοις μαθήμασι, θὰ διδάσκηται κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἤδη σχολικὸν ἔτος καὶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν μὲν ταῖς κατωτέραις τάξεσι διὰ προφορικῶν συνδιαλέξεων, ἐν δὲ ταῖς ἀνωτέραις πρακτικῶς καὶ γραμματικῶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ οἱ λαβόντες δάνεια καλλιεργείας παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς σταφιδικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὅτι ὀφείλουσι νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως, ὅπως παγιώσωσι τὴν πίστιν αὐτῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ καὶ λάβωσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νέα δάνεια.

Ἀργοστόλιον 7 Σεπτεμβρίου 1900.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ